

Mijn naam is Lisette ten Wolde, 31 jaar en ik woon in Noordwolde. Ik werk als sales assistent bij Brands of Q in Drachten, groothandel van de paardensportmerken QHP, PresTeq en Equi Protecta. Hier heb ik o.a. dagelijks contact met onze dealers wereldwijd en via videomeetings presenteer en verkoop ik de nieuwste collecties. Leuke bijkomstigheid is dat ik af en toe, met onze paarden, model (in actie) mag zijn voor de eventing collectie.

Mijn huidige paard is de 10-jarige Gangster (v. Adamo M) en we starten nu L2 dressuur, L springen en M eventing. We komen uit voor Landelijke Rijvereniging I.V.O. uit (officieel) De Blesse.

Met Klaas ten Wolde (75 jaar en nog steeds actief als hoefsmid en fanatiek wedstrijdruiter) als vader en een moeder die uit een familie komt waar niet onverdienstelijk gefokt werd met Friezen, heb ik altijd paarden om mij heen gehad. Vroeger woonden we letterlijk midden in het dorp Vledder, waar we geen land of bak hadden, maar wel een stapmolen met daarin een kleine paddock. Papa reed dus altijd door het dorp en zette ons (mijn zus, broertje of mij) voor op het zadel en later zette hij ons gewoon op een ander paard die braaf mee liep en wij vonden het allemaal prachtig. Toen mijn zus en ik iets ouder waren en mijn vader een 3-jarige ging beleren, reden wij op de ervaren volbloeden mee het bos in en op een lang zandpad richting huis namen de paarden dan nog wel eens de controle over. Papa op de 3-jarige zag ons als stipjes in de verte verdwijnen, maar vertrouwde erop dat de paarden wel weer zouden stoppen, want ze wisten vanaf waar ze moesten uitstappen. Dat gebeurde ook, maar mijn paard had wel gewonnen!

Ondertussen kwam in de zomervakantie de shetlander van mijn tante wel eens logeren (we waren inmiddels verhuisd naar Noordwolde, waar genoeg ruimte is), waar we dan zes weken lol mee hadden, maar ook regelmatig onder begeleiding van papa tot wel zeven in-uitjes mee sprongen (met handen op de rug o.a.) voor onze houding en zit. Verder was het een komisch gezicht als mijn zus op de shetlander mee het bos in ging en papa en ik op paard. Later kwam er ook eens een pony op proef, maar daar keken we blijkbaar niet genoeg naar om, dus die was zo weer weg. Uiteindelijk kwam het goed en hebben we nog verschillende pony's gehad. Daar reden we dan altijd mee het bos in, we mochten zo ver we wilden, als we maar aan beide kanten een been hielden en tegelijk weer thuiskwamen.

Papa hield niet van ponywedstrijden (als we wedstrijden wilden rijden dan moesten we maar op paard), maar toen ik na een vakantie bij tante Pytsje van der Velde en oom Ben Horsmans, die beide als respectievelijk groom en veterinaire altijd mee gingen naar het EK eventing voor pony's, terugkwam met het verhaal dat ik dat ook wilde, toen mocht ik toch bij een ponyclub. Ik had namelijk wel een geschikte pony (Boomer, een supersnel vosje van 1.42cm), dus met een beetje begeleiding was het niet ondenkbaar om een eind te komen. De ponyclub werd PC de Grensruiters in De Blesse, want daar gaf Sylvia Kortekaas les en die zou het crossen in ieder geval niet ontmoedigen. Vanaf mijn twaalfde rijd ik dus pas officieel wedstrijden en nadat de moeilijkste hindernis – een winstpunt in de B-dressuur (wissels om de pas werd daar nog niet beloond) – was overwonnen ging het voorspoedig en werden we uiteindelijk M springen en Z samengesteld. Er reden destijds niet zoveel in de Z SGW, dus ik reed wel 'in de kijker', maar helaas was mijn dressuur niet optimaal en op een gegeven moment groeide ik hard en groeide mijn pony helaas niet mee. Hierdoor kregen we in de cross wel eens een evenwichtsprobleem. Super tijd gehad, maar het was tijd voor grotere pony's en ook reed ik al bij de rijvereniging.

Gangster is mijn derde paard, maar de eerste die echt meteen 'voor mij' was. Mijn vorige paarden nam ik over van papa en die kenden 'het kunstje' dan al. Toen we Gangster kochten had hij eigenlijk alleen nog maar dressuur gelopen, daarom ben ik extra trots op wat hij nu allemaal voor mij doet. Hij is niet de makkelijkste in zijn mond en lichaam, maar heeft een heel groot hart als het op springen en crossen aankomt. Met alle drie de paarden heb ik de M eventing gehaald en met Gangster hoop ik misschien nog wel verder te komen!

Waar we vroeger nog vijf paarden en pony's hadden en op zondag met het hele gezin het bos in gingen, waren mijn zus en broertje inmiddels gestopt en mama reed nog recreatief en af en toe een endurance wedstrijd. Papa en ik zijn altijd fanatiek gebleven in de wedstrijden en dan het liefst SGW's. We rijden een keer in de week in de clubles (dressuur van Marjo Corporaal en springen van Boukje Feenstra) en verder rijden we voornamelijk in het bos en langs de weg. Ons kleine bakje leent zich wel mooi voor het rijden van in-uitjes en als je de dressuurproef daar netjes kunt rijden valt het in de ring altijd mee. We hebben geen extra les van iemand, we helpen elkaar en wisselen wel eens van paard, maar de paarden komen nog steeds bij papa 'op kantoor' als dat nodig is.

In het outdoorseizoen rijden we dus voornamelijk SGW's en pakken we soms een concours mee voor het ritme. In de winter rijden we spring- en dressuurwedstrijden en misschien eens een indoor eventing voor de lol. Ik heb niet een specifiek doel voor ogen wat ik in de paardensport wil bereiken, maar het is wel m'n 'grootste' hobby waarin ik zover mogelijk hoop te komen door gewoon lekker zo door te doen, naast al mijn andere hobby's. Het leuke vind ik dat we dagelijks plezier beleven aan onze veelzijdige paarden (hoewel dit eigenlijk de eerste paarden zijn die niet ook nog voor de kar lopen), op onze eigen manier trainen en ook nog best leuk meedoen op wedstrijd.

Naast paardrijden loop ik veel hard (in oktober hoop ik mijn 1^e marathon te volbrengen), maar ik mag ook graag wandelen, fietsen, (winter)zwemmen in open water of in- en rondom huis bezig zijn. In de vakantie ga ik het liefst kamperen, in binnen- of buitenland maakt me niet veel uit. Wel heb ik nog veel landen op mijn wensenlijstje staan!